

Въ изпълнение на полученитѣ нареждания, тѣзи две търновски дружини се отправиха въ указанитѣ имѣ посоки, и можаха да взематѣ най-живо и героично участие въ кървавата борба за завладяването на в. Нешковъ Върхъ.

3-а търновска дружина стигна на в. Бабина Глава, и, съгласно даденитѣ ѝ указания, се спрѣ и разположи въ втора линия, задъ 3-а приморска дружина. Въ това време 2-а приморска дружина започваше да настѣпва срещу височината Нешковъ Върхъ. Настѣпи и 3-а приморска дружина, а следъ нея тръгна и 3-а търновска... Сърбитѣ, обаче, оказаха упорита съпротива — тѣ посрещнаха българскитѣ дружини съ най-убийственъ огънь, и ги заставиха да залегнатъ по откритата мѣстностъ и дълго време да водятъ тежкъ огневи бой. 3-а търновска дружина последва задъ 3-а приморска, и, когато атакуващата линия стигна до подножието на Нешковъ Върхъ, нейнитѣ роти се доближиха, и застанаха плътно до Приморци, готови всѣки мигъ да се подравнятъ съ тѣхъ. Тукъ, обаче, цѣлиятъ боенъ редъ на Приморци и Търновци бѣ прикованъ намѣсто, и довършването на започнатата отъ тѣхъ атака, въпрѣки показаното геройство, изглеждаше почти невъзможно. Нужно бѣше тѣзи части да бждатъ подпомогнати отъ съседитѣ. И тази подкрепа не закѣснѣ: 4-а плѣвенска и 4-а търновска дружини¹⁾ нападнаха сърбитѣ на Нешковъ Върхъ откъмъ североизтокъ и северъ и удариха тѣхния лѣвъ флангъ. Следъ героиченъ щиковъ ударъ, тѣзи дружини сломиха упорството на сърбитѣ, и настѣпващитѣ по фронта Приморци и Търновци (3-а дружина) можаха да се хвърлятъ напредъ, и, на свой редъ, да излѣзатъ на Нешковъ Върхъ. Сърбитѣ бѣха отхвърлени отъ тази тѣй упорито защищавана висота, за завладяването на която и 3-а търновска дружина даде своитѣ героични усилия²⁾.

Следъ тази победоносна атака българскитѣ части се прибраха задъ 3-а търновска и 5-а Казанлъшка³⁾ дружини, които заеха Нешковъ Върхъ и поставиха стражеви постове.

4. Пиротъ. (Скица № 6). — На 13-и ноемврий Западниятъ корпусъ остана на заетитѣ мѣста, и се подготви да премине Границата и настѣпи къмъ Пиротъ. Съгласно издадената заповѣдъ за това действие, Западниятъ корпусъ трѣбваше да премине Границата и да навлѣзе въ Сърбия въ шестъ колони:

Дѣсна (подполковникъ Муткуровъ) — шестъ дружини и една батарея — между селата Петерлашъ и Милойковци.

Срѣдна (капитанъ Никифоровъ) — три търновски дружини (2-а, 3-а и 4-а), една плѣвенска дружина и една батарея — между селата Милойковци и Обреново и покрай шосето Царибродъ—Пиротъ.

¹⁾ Задъ тѣхъ, въ втора линия, бѣ изпратена и 4/8-а дружина.

²⁾ Особено ожесточена щикова борба се разигра между 4-а търновска дружина и 2-а дружина отъ сръбския 12-и полкъ. Около знамето на този полкъ загинаха много герои отъ дветѣ страни. Тукъ, като истински юнакъ, падна тежко раненъ за спасяването полковото знаме командирътъ на сръбската 2/12-а дружина, капитанъ Катаничъ.

³⁾ Отъ резерва на Нешковъ Върхъ.